

SJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 13 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1994:

Läsning

1 Mos 4:1-15, 25

Adam låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. Då sade hon: »Jag har fött en man genom Herrens hjälp.« Och hon födde åter en son, Abel, den förres broder. Och Abel blev en fåraherde, men Kain blev en åkerman. Och efter någon tid hände sig att Kain av markens frukt bar fram en offergåva åt Herren. Också Abel bar fram sin gåva, av det förstfödda i hans hjord, av djurens fett. Och Herren såg till Abel och hans offergåva. Men till Kain och hans offergåva såg han inte. Då blev Kain mycket vred, och hans blick blev mörk. Och Herren sade till Kain: »Varför är du vred, och varför är din blick så mörk? Är det inte så: om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp, men om du inte har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren. Till dig står dess åtrå, men du bör råda över den.«

Och Kain talade med sin broder Abel. Och när de var ute på marken, överföll Kain sin broder Abel och dräpte honom. Då sade Herren till Kain: »Var är din broder Abel?« Han svarade: »Jag vet inte. Skall jag ta vara på min broder?«

Då sade han: »Vad har du gjort! Hör, din broders blod ropar till mig från jorden. Så må du nu vara förbannad och förvisad från åkerjorden, som har öppnat sin mun för att ta emot din broders blod av din hand. När du brukar jorden, skall den inte mer ge dig sin gröda. Ostadig och flyktig skall du bli på jorden.«

Då sade Kain till Herren: »Min missgärning är större än att jag kan bära den. Se, du driver mig nu bort från åkerjorden, och jag måste gömma mig undan för ditt ansikte. Ostadig och flyktig skall jag bli på jorden, och så skall ske att vem som än möter mig, han dräper mig.«

Men Herren sade till honom: »Nej, ty Kain skall bli hämnad sjufalt, vem som än dräper honom.« Och Herren satte ett tecken till skydd för Kain, så att ingen som mötte honom skulle slå ihjäl honom.

Adam låg åter med sin hustru, och hon födde en son och gav honom namnet Set, och hon sade: »Gud har skänkt mig en annan livsfrukt, till ersättning för Abel, eftersom Kain dräpte honom.«

Responsoriepsalm

Ps 50:1, 8, 16b-17, 20-21 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
ända från öster till väster.

»Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig. R.

Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,

du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Du förtalar din broder,
du anklagar din moders son!
Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig.« R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Mark 8:11-13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: »Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.« Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 4:1-15, 25

Mannen låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. "Jag har gett liv åt en man, med Herrens hjälp", sade hon. Därefter födde hon Abel, Kains bror.

Abel var herde och Kain brukade jorden. En gång frambar Kain en offergåva till Herren av markens gröda. Abel frambar också en gåva och offrade de fetaste delarna av de förstfödda djuren i sin hjord. Herren såg med välvilja på Abel och hans gåva men inte på Kain och hans gåva. Då blev Kain vred, och han sänkte blicken. Herren sade till Kain: "Varför är du vred, och varför sänker du blicken? Om du handlar rätt vågar du ju lyfta blicken, men om du inte handlar rätt ligger synden vid dörren. Dig skall den åtrå, men du skall råda över den."

Kain sade till sin bror Abel: "Kom med ut på fälten." Där överföll han sin bror Abel och dödade honom.

Herren sade till Kain: "Var är din bror Abel?" Han svarade: "Det vet jag inte. Skall jag ta hand om min bror?" Herren sade: "Vad har du gjort? Din brors blod ropar till mig från marken. Förbannad skall du vara, bannlyst från marken som öppnat sin mun för att ta emot din brors blod, som du har utgjutit. Om du odlar marken skall den inte längre ge dig sin gröda. Rastlös och rotlös skall du vara på jorden."

Kain sade till Herren: "Mitt straff är för tungt att bära. Du driver mig bort från marken, bort ur din åsyn. Rastlös och rotlös kommer jag att vara på jorden. Vem som helst som möter mig kan döda mig." Herren svarade honom: "Jag lovar att Kain skall bli

hämnd sju gånger om, om någon dödar honom." Och Herren satte ett tecken på Kain, för att han inte skulle bli dräpt av vem som helst som mötte honom.

Åter låg Adam med sin hustru, och hon födde en son. Hon gav honom namnet Set, "ty", sade hon, "Gud har skänkt mig ett nytt barn i stället för Abel, som Kain dödade". Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 50:1, 8, 16b-17, 20-21 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
från solens uppgång ända till dess nedgång.
"Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig. R.

Du förtalar din broder,
du anklagar din moders son.
Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du. R.

Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig.
Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord?" R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Mark 8:11-13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: "Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken." Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

TISDAG DEN 14 FEBRUARI

S:T KYRILLOS OCH S:T METHODIOS

Fest

Läsning

Apg 13:46-49

Paulus och Barnabas sade till judarna i Antiochia i Pisidien: »Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna. Ty så har Herren befallt oss: Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna, för att du skall bli till frälsning intill jordens yttersta gräns.«

När hedningarna hörde detta, blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 10:1-9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttiotvå och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«

ONSDAG DEN 15 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1994:

Läsning

1 Mos 8:6-13, 20-22

Efter fyrtio dagar öppnade Noa fönstret som han hade gjort på arken och lät en korp flyga ut. Denne flög fram och åter, tills vattnet hade torkat bort från jorden. Sedan lät han en duva flyga ut för att få se om vattnet hade sjunkit undan från marken. Men duvan fann ingen plats, där hon kunde vila sin fot, utan kom tillbaka till honom i arken, ty vatten täckte hela jorden. Då räckte han ut sin hand och tog henne in till sig i arken. Sedan väntade han ännu ytterligare sju dagar och lät så duvan än en gång flyga ut ur arken. Och duvan kom till honom mot aftonen, och se, då hade hon ett friskt olivlöv i sin näbb. Då förstod Noa att vattnet hade sjunkit undan från jorden. Men han väntade ännu ytterligare sju dagar och lät så duvan åter flyga ut. Då kom hon inte mer tillbaka till honom.

I det sexhundraförsta året, i första månaden, på första dagen i månaden, hade vattnet sinat bort från jorden. Då tog Noa av taket på arken och såg nu att marken var fri från vatten. Och i andra månaden, på tjugosjunde dagen i månaden, var jorden alldeles torr.

Och Noa byggde ett altare åt Herren och tog av alla rena fyrfotadjur och av alla rena fåglar och offrade brännoffer på altaret. När då Herren kände den välbehagliga lukten, sade han vid sig själv: »Jag skall härefter inte mer förbanna marken för människans skull, eftersom ju människans hjärtas uppsåt är ont allt från ungdomen. Och jag skall härefter inte mer dräpa allt levande, såsom jag nu har gjort. Så länge jorden består, skall härefter sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra.«

Responsoriepsalm

Ps 116:12-15, 18-19 (R. 17a)

R. Dig vill jag offra lovets offer
eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
 alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bågare
 och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
 ja, inför hela hans folk.
Dyrt aktad i Herrens ögon
 är hans frommas död. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
 ja, inför hela hans folk,
i gårdarna till Herrens hus,
 mitt i dig, Jerusalem. R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom till Betsaida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom. Han tog den blinde vid handen och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: »Ser du något?» Mannen öppnade ögonen och sade: »Jag ser människorna: de liknar träd, men de går omkring.« En gång till lade han sina händer på mannens ögon, och nu kunde han se riktigt och var botad och såg allting tydligt. Jesus skickade hem honom med orden: »Gå inte ens in i byn!«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 8:6–13, 20–22

Efter fyrtio dagar öppnade Noa ett fönster som han hade gjort på arken och släppte ut en korp. Den flög fram och åter till dess vattnet torkat upp på jorden. Sedan släppte han ut en duva för att se om vattnet hade sjunkit undan från marken. Men duvan fann ingen plats där den kunde vila utan återvände till honom i arken, eftersom det stod vatten över hela jorden. Då sträckte Noa ut handen och tog in duvan till sig i arken. Han väntade sju dagar till, sedan släppte han ut duvan ur arken ännu en gång. Om kvällen kom den tillbaka till honom, och då hade den ett friskt blad från ett olivträd i näbben. Då förstod Noa att vattnet hade sjunkit undan från jorden. Han väntade sju dagar till, sedan släppte han ut duvan igen, och nu kom den inte mer tillbaka till honom.

I Noas sexhundraförsta år, på första dagen i första månaden, hade vattnet torkat bort på jorden, och när Noa lyfte undan taket på arken fick han se att marken hade torkat upp.

Noa byggde ett altare åt Herren. Han tog fyrfotadjur och fåglar av alla rena arter och offrade dem som brännoffer på altaret. Och Herren kände den blidkande lukten, och han sade till sig själv: "Aldrig mer skall min förbannelse drabba marken för människans skull, för att hon alltifrån ungdomen har ett ont uppsåt. Jag skall aldrig mer förgöra allt levande, så som jag nu har gjort.

Så länge jorden består
skall sådd och skörd, köld och värme,
sommar och vinter, dag och natt
aldrig upphöra att skifta."

Responsoriepsalm

Ps 116:12–15, 18–19 (R. 17a)

R. Åt dig vill jag offra lovets offer *eller* Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill lyfta frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,

ja, inför hela hans folk.
Dyrbar i Herrens ögon
är hans heligas död. R.

Jag vill infria mina löften åt Herren
inför hela hans folk,
i gårdarna till Herrens hus,
mitt i dig, Jerusalem. R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Mark 8:22-26

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom till Betsáida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom. Han tog den blinde vid handen och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: "Ser du något?" Mannen öppnade ögonen och sade: "Jag ser människorna: de liknar träd, men de går omkring."

En gång till lade han sina händer på mannens ögon, och nu kunde han se riktigt och var botad och såg allting tydligt. Jesus skickade hem honom med orden: "Gå inte ens in i byn!"

TORSDAG DEN 16 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1994:

Läsning

1 Mos 9:1-13

Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden. Och må fruktan och förskräckelse för er komma över alla djur på jorden och alla fåglar under himmelen. Jämte allt som krälar på marken och alla fiskar i havet må de vara givna i er hand. Allt som rör sig och har liv skall ni ha till föda. Som jag har gett er gröna örter, så ger jag er allt detta. Kött som har i sig sin själ, det är sitt blod, skall ni dock inte äta. Men ert eget blod, i vilket er själ är, skall jag utkräva. Jag skall utkräva det av vilket djur det vara må. Jag skall också av den ena människan utkräva den andras själ. Den som utgjuter människoblod, hans blod skall av människor bli utgjutet, ty Gud har gjort människan till sin avbild. Och var fruktsamma och föröka er. Väx till på jorden, och föröka er på den.«

Ytterligare sade Gud till Noa och till hans söner med honom: »Se, jag vill upprätta ett förbund med er och med era efterkommande efter er och med alla levande varelser som ni har hos er, fåglar, boskapsdjur och alla vilda djur hos er, alla jordens djur som har gått ut ur arken. Jag vill upprätta ett förbund med er: Härefter skall inte mer ske att allt kött utrotas genom flodens vatten. Ingen flod skall mer komma och fördärva jorden.« Och Gud sade: »Detta skall vara tecknet till det

förbund som jag sluter mellan mig och er, jämte alla levande varelser hos er, för eviga tider: min båge sätter jag i skyn; den skall vara tecknet till förbundet mellan mig och jorden.«

Responsoriepsalm

Ps 102:16–21, 29, 22–23 (R. 20b)

R. Herren har skådat ned från himmelen till jorden.

Hedningarna skall frukta Herrens namn
och alla jordens konungar din härlighet,
när en gång Herren har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet,
när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop. R.

Må detta tecknas upp för kommande släkten,
så att det folk som skapas kan lova Herren:
Han har blickat ned från sin heliga höjd,
Herren har skådat ned från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Dina tjänares barn skall få bo i landet,
och deras avkomma skall bestå inför dig,
för att man i Sion må förkunna Herrens namn
och sjunga hans lov i Jerusalem,
när alla folk församlas
och alla riken, för att tjäna Herren. R.

Halleluja

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Mark 8:27–33

Vid den tiden gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesarea Filippi. På vägen frågade han dem: »Vem säger människorna att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna.« Då frågade han dem: »Och ni, vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Du är Messias.« Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skrifflärda och bli dödad och uppstå efter tre dagar. Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom. Men han vände sig om, och när han såg

lärjungarna tillrättavisade han Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 9:1–13

Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden. Alla markens djur och alla himlens fåglar skall känna skräck och fruktan för er. Över dem och över allt som krälar på jorden och över alla fiskar i havet ger jag er makt. Allt som lever och rör sig skall vara er föda; allt detta ger jag er så som jag gav er de gröna örterna. Men kött som har liv, det vill säga blod, i sig får ni inte äta. Och för ert eget blod skall jag kräva vedergällning. Jag skall utkräva den av varje djur, och av varje människa skall jag kräva vedergällning, om hon dödar en annan människa. Den som utgjuter människoblod, hans blod skall utgjutas av människor, ty Gud gjorde människan till sin avbild. Var fruktsamma och föröka er, bli en myllrande mängd på jorden och härska över den."

Gud sade till Noa och hans söner: "Jag upprättar nu ett förbund med er och era efterkommande och med alla levande varelser som finns hos er, fåglar, boskap och alla vilda djur, alla som gick ut ur arken. Jag skall upprätthålla mitt förbund med er: aldrig mer skall det hända att alla varelser utplånas av flodens vatten, aldrig mer skall en flod ödelägga jorden."

Gud sade: "Detta är tecknet för det förbund jag instiftar mellan mig och er och alla levande varelser ni har med er, för alla kommande släktled: min båge ställer jag bland molnen. Den skall vara tecknet för förbundet mellan mig och jorden."

Responsoriepsalm

Ps 102:16–21, 29, 22–23 (R. 20b)

R. Herren har skådat ner från himmelen till jorden.

Hedningarna skall frukta Herrens namn
och alla jordens kungar din härlighet,
när Herren en gång har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet, R.

när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop.
Må detta tecknas upp för kommande slakten,
så att det folk som skapas kan lova Herren. R.

Han har blickat ner från sin höga helgedom,
Herren har skådat ner från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Dina tjänares barn skall få bo i landet,
och deras avkomma skall bestå inför dig,
för att man i Sion må förkunna Herrens namn
och sjunga hans lov i Jerusalem,
när alla folk församlas
och alla riken, för att tjäna Herren. R.

Halleluja

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Herre, alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Mark 8:27–33

Vid den tiden gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesaréa Filíppi. På vägen frågade han dem: "Vem säger människorna att jag är?" De svarade: "Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna." Då frågade han dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?" Petrus svarade: "Du är Messias." Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästererna och de skriftlärdade och bli dödad och uppstå efter tre dagar. Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom. Men han vände sig om, och när han såg lärjungarna tillrättavisade han Petrus: "Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors."

FREDAG DEN 17 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1994:

Läsning

1 Mos 11:1–9

Hela jorden hade ett och samma tungomål och talade på ett och samma sätt. Men när de bröt upp och drog österut, fann de en lågslätt i Sinears land och bosatte sig där. Och de sade till varandra: »Kom, låt oss slå tegel och bränna det.« Och teglet begagnade de som sten, och som murbruk begagnade de jordbeck. Och de sade: »Kom, låt oss bygga en stad åt oss och ett torn, vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn. Vi kunde eljest bli kringspridda över hela jorden.«

Då steg Herren ned för att se staden och tornet, som människobarnen byggde. Och Herren sade: »Se, de är ett enda folk och har alla enahanda tungomål, och detta är deras första tilltag. Härefter skall ingenting bli dem omöjligt, vad de än beslutar att göra. Nåväl, låt oss stiga ned dit och förbistra deras tungomål, så att den ene inte förstår den andres tungomål.« Och så spred Herren dem därifrån ut över hela jorden, så att de måste upphöra att bygga på staden. Därav fick den namnet Babel, eftersom Herren där förbistrade hela jordens tungomål. Därifrån spred också Herren ut dem över hela jorden.

Responsoriepsalm

Ps 33:10–15 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans planer från släkte till släkte. R.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ned
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium

Mark 8:34 – 9:1

Vid den tiden kallade Jesus till sig både lärjungarna och folket och sade: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.«

Och han sade: »Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 11:1–9

Hela jorden hade samma språk och samma ord. När människorna flyttade österut fann de en dal i Shinar där de bosatte sig. ”Nu skall vi slå tegel och bränna det”, sade de till varandra. De använde tegel som byggsten, och som murbruk använde de beck. De sade: ”Låt oss bygga en stad, med ett torn som når ända upp i himlen. Vårt namn blir känt, och vi slipper vara skingrade över hela jorden.”

Då steg Herren ner för att se staden och tornet som människorna byggde. Herren sade: "De är ett enda folk och har alla samma språk. Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig. Låt oss stiga ner och skapa förvirring i deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger."

Och Herren skingrade dem från denna plats ut över hela jorden, och de slutade att bygga på staden. Därför kallas den Babel, ty där skapade Herren språkförbistringen på jorden, och därifrån skingrade han människorna ut över hela jorden.

Responsoriepsalm

Ps 33:10–15 (R. 12b)

R. Saligt det folk som Herren har utvalt till sin egendom.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans hjärtas tankar från släkte till släkte. R.

Saligt det folk vars Gud är Herren,
det folk han har utvalt till sin egendom.
Från himlen skådade Herren ner,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ner
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min Fader.

Evangelium

Mark 8:34–9:1

Vid den tiden kallade Jesus till sig både lärjungarna och folket och sade: "Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna."

Och han sade: "Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt."

LÖRDAG DEN 18 FEBRUARI

Läsning

Heb 11:1-7

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.

I tro bar Abel fram ett bättre offer åt Gud än Kain och fick vittnesbördet att han var rättfärdig – Gud vittnade själv om hans offer – och tack vare tron talar han ännu, fast han blev dräpt. I tro togs Henok härifrån så att han inte behövde se döden. *Man fann honom inte mer, ty Gud hade tagit honom härifrån.* Dessförinnan fick han vittnesbördet att *han hade funnit nåd hos Gud.* Utan tro kan ingen finna nåd hos honom. Ty den som vill nalkas Gud måste tro att han finns och att han lönar dem som söker honom. I tro byggde Noa, uppfylld av helig fruktan, en ark för att rädda de sina, sedan han hade fått en uppenbarelse om det som ännu inte kunde ses. Därmed blev han till en dom över världen och fick själv del i den rättfärdighet som kommer av tro.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1994:

Responsoriepsalm

Ps 145:2-5, 10-11 (R. jfr 1b)

R. Jag vill prisa Herrens namn för evigt.

Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och i evighet.
Stor och högtlovad är Herren,
outrannsaktlig är hans storhet. R.

Släkte efter släkte skall prisa dina verk,
de skall förkunna dina väldiga gärningar.
De skall tala om ditt majestät, din härliga glans,
och dina underfulla verk skall jag begrunda. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Responsoriepsalm

Ps 145:2-5, 10-11 (R. jfr 1b)

R. Jag vill prisa ditt namn i evighet.

Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och i evighet.
Stor och högtlovad är Herren,

outrannsaktig är hans storhet. R.

Släkte efter släkte skall prisa dina verk,
de skall förkunna dina väldiga gärningar.
De skall tala om ditt majestät, din härliga glans,
och dina underfulla verk skall jag begrundas. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
dina heliga skall välsigna dig.
De skall tala om ditt rikets ära,
och din makt skall de besjunga. R.

Halleluja

Jfr Mark 9:6

V. Från den öppnade himlen hördes Faderns röst:
»Detta är min älskade son. Lyssna till honom.«

Evangelium

Mark 9:2-13

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: »Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.« Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: »Detta är min älskade son. Lyssna till honom.« Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

När de gick ner från berget, förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda. Och de frågade honom: »Varför säger de skriftlärdas att Elia först måste komma?« Han svarade: »Visst kommer Elia först och återställer allt. Men varför står det då skrivet att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad? Jag säger er: Elia har redan kommit, men med honom gjorde de som de ville, som det står skrivet om honom.«

SJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 19 FEBRUARI

Första läsningen

3 Mos 19:1-2, 17-18

Herren talade till Mose: Säg till Israels hela menighet: Ni skall vara heliga, ty jag, Herren, er Gud, är helig. Du skall inte bära agg mot din landsman utan tillrättavisa honom, så att du inte för hans skull drar skuld över dig. Du skall inte ta hämnd och inte hysa vrede mot någon i ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 8, 10, 12–13 (R. jfr 8a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 667. När den läses används följande text:

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Så långt som öster är från väster,
så långt från oss förvisar han vår synd.
Som en far visar ömhet mot barnen,
så visar Herren ömhet
mot dem som fruktar honom. R.

Andra läsningen

1 Kor 3:16–23

Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er? Om någon förstör Guds tempel skall Gud förgöra honom. Ty Guds tempel är heligt, och ni är det templet.

Bedra inte er själva. Den av er som tycker sig vara vis i världslig mening måste först bli en dåre för att bli vis. Ty denna världens vishet är dårskap i Guds ögon. Det står skrivet: *Han snärjer de visa i deras slughet*, och vidare: *Herren vet att de visas tankar är tomhet*. Därför skall ingen grunda sin stolthet på människor. Allt tillhör er – Paulus, Apollos och Kefas, hela världen, liv och död, nutid och framtid, allt är ert. Men ni tillhör Kristus, och Kristus tillhör Gud.

Halleluja

1 Joh 2:5

V. Hos den som bevarar Guds ord
har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet.

Evangelium

Matt 5:38–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: värj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.

Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«